

Vigselsrett

Ja til fortsatt vigselsrett for tros- og livssynssamfunn.

Dette er en lang tradisjon i Norge. Oppslutning om kirkelig vigsel er fortsatt så stor at vi mener det viser at folk ønsker å ha en kirkelig ramme rundt inngåelse av ekteskapet. En borgerlig vigsel med etterfølgende vigselsritual i det enkelte tros- og livssynssamfunn, vil svekke livssynssamfunnenes rolle.

Dersom livssynssamfunnene mister vigselsretten vil det få den konsekvens at staten ikke lenger vil legge til grunn den tid som går med til å utøve oppgaven som vigselsmyndighet ved utregningen av størrelsen på de økonomiske overføringene fra staten. Da vil det bli slik at de som f.eks. ønsker en livssynsforankret seremoni, selv må betale for dette. Vi mener det er uheldig å måtte ta betalt for å vie par som vil gifte seg.

Gravferd

Ja til kirkelig ansvar for gravplasser og gravferdsvirksomhet.

Dette har vært drøftet flere ganger tidligere, men hver gang har man endt opp med at kirken skal ha dette ansvaret. Undersøkelser viser at dette er en tjeneste som folk er svært godt fornøyd med, også de som tilhører andre trossamfunn.

Vi mener Den norske kirke har vist at den har god kompetanse på å håndtere ulike tros- og livssyn.

Hos oss som svært mange steder ligger gravplassen i nær tilknytning til kirken og eies av den lokale menighet. Området er av stor estetisk betydning for alle som kommer til kirken.

Derfor mener vi at Den norske kirke, fortsatt bør ha ansvar for gravplassene.

Barns rettigheter

Fortsatt 15 års grense for religiøs myndighetsalder. Skepsis til 12 års grense for fritak av deler av RLE, dette bør fortsatt styres av foresatte fram til 15 år.

Rett til friskoler som i dag.

Viktig med kompetanse i RLE-faget i skolen. Det innebærer at alle lærere i grunnskolen må ha utdanning i faget i sin grunnutdanning.

Skolegudstjenester som del av tradisjons- og kulturformidling.

Økonomi og tilskudd

Ja til fortsatt kommunalt finansieringsansvar for tros- og livssyn.

Vi ønsker at kommunene fortsatt skal være med å finansiere tros- og livssynssamfunn.

Erfaringen viser at kommunene ønsker at tros- og livssynssamfunnene skal være medspillere i å bygge gode lokalsamfunn. Politikerne vil få større ansvar og kunnskap om kirkens arbeid når de må bevilge penger til kirkelig virksomhet. Derfor bør det også opprettholdes et lokalt finansieringsansvar.

Vi er skeptiske til at økonomisk støtte skal vurderes opp mot såkalte sentrale fellesverdier som demokrati, menneskerettigheter, likestilling, rettsstat, ikke diskriminering. Økonomisk støtte må ikke være avhengig av om trossamfunnene har de politisk rette synspunkt. Da står man i fare for å gå bort fra prinsippet om likebehandling. Hvor godt et demokrati fungerer, måles ikke på hvordan flertallet blir behandlet alene, men hvordan minoritetenes frihet ivaretas. Minoriteter i denne sammenheng må også forstås som ulike religiøse retninger og politiske grupperinger.